

[Weikop.]

den stik modsatte linie; for hvis man tænkte sig, at skibsfarten i de senere år ikke havde udfoldet så stærkt initiativ eller var sakket bagud i forhold til andre lande, ville man måske nok have sat kræfter i bevægelse for at ophjælpe den. Nu ved jeg meget vel, at skibsfarten ønsker ingen hjælp, det har den aldrig ønsket. Man kan heller ikke sige, at lovforslaget ligefrem præmierer skibsfarten for dens initiativ.

Det er som sagt en kendt sag, at skibsfarten har haft gode konjunkturer, har haft vind i sejlene, og jeg tror såmænd heller ikke, at skibsfarten har haft noget imod at bidrage til prisstabiliseringen, men det er ret forståeligt, at skibsfarten er noget betænkelig ved, at der lovgives specielt for dette erhverv. Forslaget må imidlertid ses i sammenhæng med de politiske forhandlinger, der har været på dagsordenen. Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Bertel Dahlgaard: Det foreliggende lovforslag er jo en fortsættelse af den ydelse, skibsrederne indbetalte i fjor blot med den forskel, at ydelsen i fjor blev givet på grundlag af en overenskomst, medens den nu søges gjort lovbestemt.

Jeg skal for mit vedkommende ikke vende tilbage til den diskussion, der har været knyttet til hele dette forhold, men der er et par bemærkninger af almindelig karakter, jeg gerne ville fremsætte i tilknytning til denne sag.

Jeg har lagt mærke til, at der i offentligheden har været fremsat den anskuelse, at det var forkasteligt, at man pålagde en sådan ydelse, det var brutalt at kaste sig over et enkelt erhverv, ovenikøbet med et fåtal af virksomheder, der administrerer store værdier. Dansk Dampskibsrederiforening har fornylig sendt en kreds af rigsdagsmænd en skrivelse, hvori man for sit vedkommende protesterer mod tanken om en sådan afgift, og hvor man fremstiller pålægget af en sådan ydelse som en ren vilkårlighed, der udvises fra rigsdagens side.

Jeg må for mit vedkommende og for mit partis vedkommende bestemt afvise, at vi skulle medvirke til at vedtage denne afgift, fordi det drejer sig om en fåtallig erhvervsgruppe, eller fordi vi skulle være uvilje mod dette erhverv. Fra vor side nærer vi beundring for fremragende dygtighed, når den findes indenfor skibsfartskredse på samme måde som indenfor andre erhverv; vi nærer de venligste følelser overfor skibsfarten og dens mænd, og vi værdsætter

fuldtud skibsfartens betydning for landets økonomi. Jeg vil da også tro, at skibsrederne ønsker at drøfte hele dette spørgsmål på et rent sagligt grundlag uden fornærmende beskyldninger for vulgære motiver.

Om den saglige side af spørgsmålet ville jeg gerne sige et par ord. Det bør formentlig være almindelig anerkendt, at når krig eller krise skaber store vanskeligheder for landet og for folket og samtidig medfører abnormt store fortjenester for det ene eller det andet erhvervsområde, har de, som ulykkerne bringer velstand, pligt til særlig at bidrage til at overvinde de vanskeligheder, der rammer andre sider af samfundet. Det er til syvende og sidst udtryk for godt landsmandskab. Selvom den egentlige krigstid nu ligger nogle år tilbage, ved vi, at Koreakrigen og oprustningen på visse områder har samme virkninger økonomisk, således at samfundets økonomi hermed atter kommer ud af balance. Konsekvensen heraf erkendes på andre områder.

Lad mig i denne forbindelse nævne, at det er ganske det samme forhold, der foreligger, når det større landbrug gennem kornloven må undlade at tage den øverste top hjem af verdensmarkedets høje kornpriser, som når skibsfarten afgiver den allerøverste top af konjunkturgevinsten, som Koreakrigens ulykker har bragt den. Eller for at tage et andet eksempel: det er ganske det samme, som når eksportørerne af maltbyg gennem en eksportafgift afgiver en del af de eksorbitant høje priser, verdensmarkedet betaler.

Fordi alt dette er så selvfølgelig, har det generet mig, at man fra visse sider indenfor offentligheden har ment, at det her drejer sig om en hævnakt af en eller anden art og ikke om anvendelse af en ganske almindelig samfundsmæssig betragtning, som andre erhverv og befolkningskredse til enhver tid under ekstraordinære forhold er undergivet. Derfor vil jeg, idet jeg anbefaler lovforslaget, tilråde, at skibsfartens mænd ikke søger at få befolkningen til at se dem som martyrer for en rovgrisk rigsdags vilkårlighed, men at de glæder sig over at være gode landsmænd, samtidig med at de konsoliderer deres erhverv og yder deres aktionærer gyldne renter.

Viggo Starcke: Dette forslag til lov om en ydelse fra ejere af visse skibe til prisstabiliserende formål er et ganske mærkværdigt forslag til lov.

Jeg vil gerne begynde med at rette det spørgsmål til den højtærede finansminister, om han klart kan definere forskellen på en